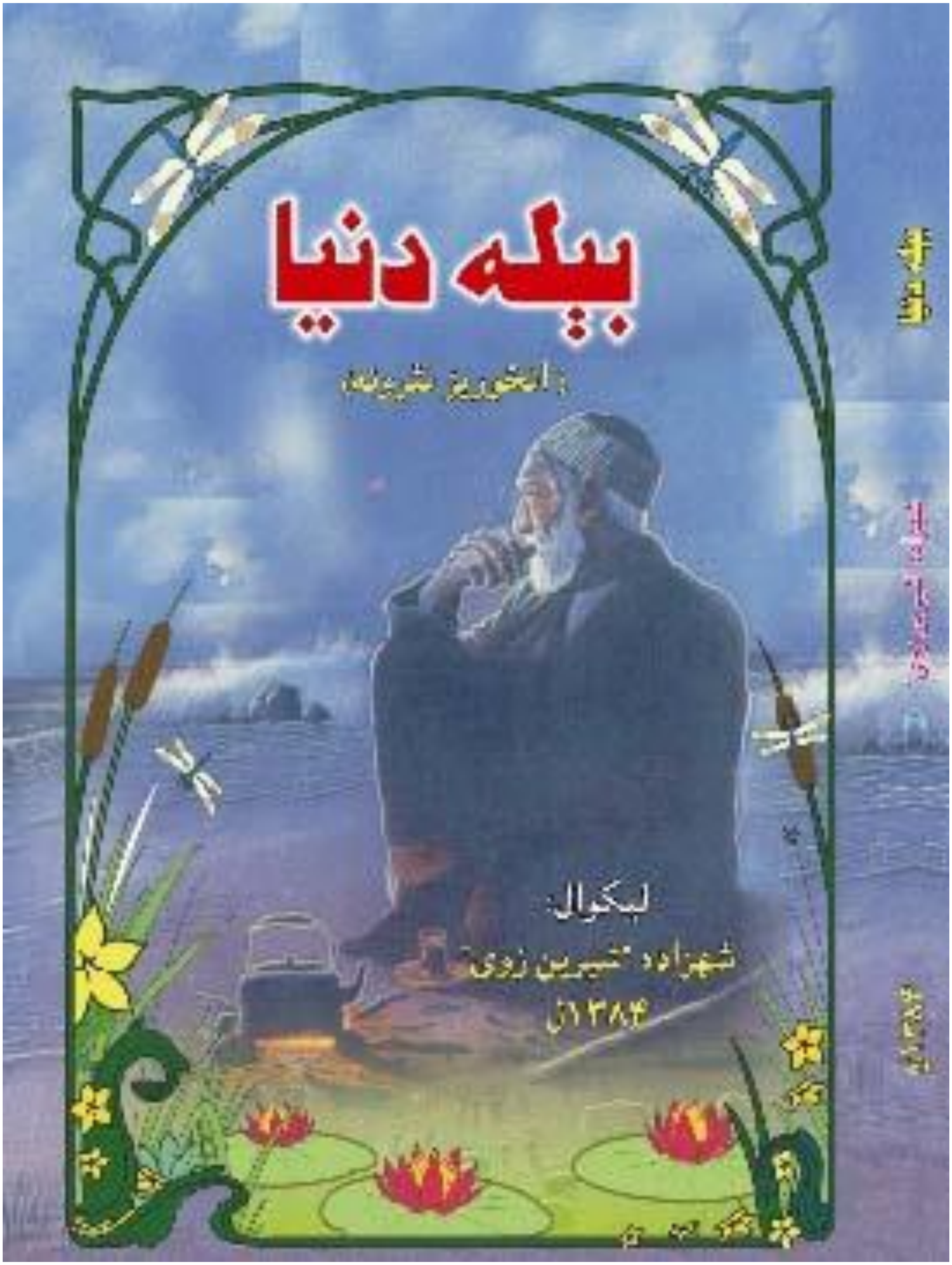

Download from; aghalibrary.com

بسم الله الرحمن الرحيم

د کتاب پېژندنه

|||||||||||||||||||||||||||||||||||||||

دکتاب نــــــوم : بېله دنيا

لـيکـــــــــــوال : شهزاده "شيرين زوی"

دچــاپ کـــال : ۱۳۸٤

دچاپ شمېـــــر : زر (۱۰۰۰) ټوکه

بـــــيـــــــــــه : ۲۵-افغانۍ

کمپـــــــــــوزر : شاهين "شيرين زوی"

دترلاسه کولوځای : ميرويس کتاب پلورنځی

)بورډ،ناصرباغ سرک،لومړۍ کوڅه،درېيم اوځلورم دوکانونه(

دچــاپ حـــقـــوق خـــونــــــــدي دي

Download from; aghalibrary.com

اهداء

دخپـــل پـــلارسپېڅـلـــي روح ته،چې پــرجــدايـۍ يې ممتازنه شهزاده بهرام اوبيايې شيرين زوی کړم زانگو ، تخت او پالنگ ځينې پوزي ته نصيب راوړم

Download from; aghalibrary.com

فکر، خیال او ذوق

گرانولوستونکیو!انسان که هرڅومره دقیقه څېړنه،پلټنه اوکتنه وکړي،نوبیابه هم یوتوکی له بل سره په ټولو خصوصیاتو کې یورازونه ویني۰

څښتن تعالی هرڅه ته خپله،خپله ځانګړتیا ورکړې،دهرې ونې مېوه خپل رنګ او خپل خوندلري اودهربوټي له بل سره ځانګړی توپیروي۰

دشولواوغنموبوټي لکه شمله ورافغانان په سر کې وړي نیسي،دالوګانو بوټی لکه ښامارپرخزانه پروت وي اودجوارو بوټي لکه هیله منه ښځه خپل بارته په خپله خېټه کې ځای ور کوي۰

دغه توپیرنه یوازې دنباتاتوترمینځ لیدل کېږي بلکې په ټول کاینات کې وجود لري؛کاینات څښتن تعالی دانسانانود ګټې لپاره پیداکړي،خوداچې انسانان هم په خپلوکې توپیر لري،نوڅوک ترې ډېره ګټه اخلي اوڅوک لږه۰

په انسانانوکې دتفاوت ډېرلاملونه دي،خو دلته یې مونږد فکر،خیال اوذوق پرتوپیرغږېږو۰

څښتن تعالی هرانسان ته فکر،خیال اوذوق ورکړی،خوچا ته یې عالي فکر،عالي خیال اوعالي ذوق ورکړی اوچاته یې

ادناچـــا ته یې لږاوچا ته یې ډېر۰

دکم اوزیات،غښتلي اوناغښتلي فکر،خیال او ذوق خاوندان ټول دهمدغوتوکیو پرملتیا خپل ژوند تېروي۰ دژوند هرلوري ته دخیال پر وزرو الوځي اود فکرپرعصا ور روانېږي۰

فکراوخیال دانسان د خودۍ اوهوښیارۍ سترګې دي اود همدغو سترګو په واسطه دښه اوبدتوپیرکوي۰

خبره نه اوږدوم،البته دومره وایم،چې دفکر، خیال اوذوق دغه تفاوت چې په عاموانسانانو کې شتون لري،شاعراو لیکوال هم ترې بې برخې نه دی۰

هیڅ شاعراولیکوال نشي کولی،چې دخپل ذوق پراساس یوې لیکنې یاشعرته داسې معیار وټاکي،چې دهرچا د ذوق استازیتوب پرې وکړای شي اویاپه بله وینا،چې هرڅوک یې ورسره همغه رازومني کوم چې هغه منلی وي۰البته ورته ذوقونه به وي،خومونږ ته ښایي،چې دړندوپرڅېږدبل پراوږې لاس ایښی دخپل منزل پرلوري ولاړ نشو۰

مونږباید دهرشاعراولیکوال پرهنري هڅې د خپل فکر خیال اوذوق پراساس قضاوت وکړو نه د کوم بل ښاغلي پر هغې سریزې اومقدمې،چې دچاپرکتاب یې کښلې وي:- ((ډېر ښه شعرونه یا نثرونه دي))- ځکه،چې ((دنیا پـــرخپلو

سترګولیدل کېږي))۰

Download from; aghalibrary.com

سريزې يامقدمې کښوونکي که هرڅومره ریښتینی قضاوت کړی وي بیاهم شونې نه ده،چې ارومرو به زمونږله غوښتنو سره کټ مټ برابروي؛ځکه، چې ذوقونه توپيرلري٠ يوشاعروېلي -:

دچابه شنې سترګې خوښېږي دچاتورې...

که مونږیونالوستی کتاب دسریزه کښوونکي پرهغه معیار ومنو،چې هغه منلی؛نودستاینې یا نیوکې پروخت ښايي له دې پوښتنې سره مخ شوو ،چې څه خوبۍ یاخامۍ لري؟؛نوله مونږسره به له دې پرته،چې ووايو پلاني صاحب پرې ډېره ښه لیکنه کړې؛ ډېرښه يې ستایلی،بل ځواب نه وي٠

خوکه پوښتونکی ووايي،چې دپلاني صاحب، خو ((کرت)) ډېرخوښېږي، آیا ستاسوهم خوش دي که څنګه؟٠

ستاسوځواب پرتاسو،خوزماځواب به هغه دچا خبره وي چې:-((زه،خودجلادخان وروریم پر کرتواوغوړیوڅکه هم نه کوم))٠

په درنښت

شهزاده"شیرین زوی"

Download from; aghalibrary.com

پسرلی پاچا شو!

دکال ځلور واړه موسمه لکه ځلورسیاسي سیالان په توده سیالۍ دکایناتو ډګر ته پر دي غرض راووتل ، چې د انسانانو پر ذهنونواوذوقونو خپل ځانونه ومني اودزړونو په هېواد کې دبادشاهۍ مقام تر لاسه کړي،چې دهمدغه پلان دپلي کېدو لپاره دوبي (اوړي)دمچانو،میاشواو غومبسو الوتکې ؛د مېږتنو،لړمانواوغونډلانو،شوبلې؛د سمسرواو مارانواوږده،اوږده ټېلر(ترېلې)اودزوروري ګرمۍ ګوریلایي لښکر له ځان سره راوست اوپه شنه زور یې خپل ځان پر خلکو وروتپه،چې زړونه اوذوقونه یې دنه منلوپرغرض لا تر اوسه بېړنۍ مظاهرې او لاریونونه کوي۰

مني(خزان)له راتللوسره سم دښکلاګانواو رنګینیوپه وژلو لاس پورې کړ اولکه وحشي چنګېز یې دښکلیو ښکلیو ګلانواوښایسته ښایسته شنو پاڼوجنازې رواني کړې؛ونو او بوټو ته یې دخړو خاورو رنګ ورکړ اود مساوات غوښتونکي په توګه یې ټوله نړۍ یوډول خړه پړه کړه خو زړونواوذوقونو ته یې لاره ونه مونده۰

سړمنی (ژمی) له بادونو،بارانونو،واورو،ږلیواوله سختې یخنۍ سره راغی۰که څه هم خلکو د ټینګار په توګه تاوده کالي،څادرونه،کمبلې اوبړستنې واغوستې،خوخپلې غېږې یې ورته خلاصې نه کړې۰

پسرلي(بهار)پرخپل راتګ دښتوته رنګینې لوپټې ډالۍ کړې؛پرغرو او رغو یې ګلونه وشیندل،ونې اوبوټې یې ګلغونچې کړې اوانسانانوته یې دمینې،محبت،رنګونو، خوندونو،جوش اوجذبو پیغامونه له ځان سره راوړل ۰

خلکو،چې دپسرلي پر زړه پورې اوګټورکارونه ولیدل،نو دښکلا انځورګرانو(شاعرانو اولیکوالانو) پرخپلو لیکنو ولمانځه؛سیندونه ورته له خوشحالۍ پر نڅاشول،طوطیانو او بلبلانو ورته دهرکلي پرسندرو پېل وکړ،زړونو اوذوقونو د منبت رایې ورکړې،پسرلی پاچاشو اوپرخپلو سیالانویې ومنله،چې ((انسان داحسان تابع دی)) او ((پر زور کلي نه کېږي((۰

{شهزاده"شیرین زوی "کاوون جریده : لومړی کال ، شپږمه ګڼه ، ۱۳۸۲ ل هـ کال- زمری}

انسان دګیاه په بڼه

هغه شپه،چې دخوني له څلورو دېوالونوپرته مې نورهېڅ نه ليدل،نه ستوري وه اونه سپوږمۍ،د ديوالي ګړۍ ټک ټک ته غوږ غوږ اودځراغ تتې رڼا ته سترګې سترګې پرخپلې بسترې پروت وم٠ذهن ته لکه دشاتو مچۍ بلافکرونه تلل او راتلل٠دخيال مرغه مې ددنيا اوعقبا پرغرونو الوتنې کولې،د خوب ښاپيرۍ لکه حياناکه پېغله دشوګير له وېرې نه راتله،خوزه ورسترګې په لاروم،چې ناڅاپه د انسانيت پټ اوښکاره دښمن دخپلو موريدانو داخرګندونه،چې ((انسان لکه ګياه پيداکېږي اوپنا کېږي ـ نه جنت شته اونه دوزخ))ديوې تورمخې ښځې پربڼې زمادزړه انګړته راوستله٠

دزړه کورته ددغې تورمخې ښځې په راتلودخونې کوربه چې ايمان نومېده دمخنيوی پرغرض راپورته

شواودهغې په مخ کې لکه غر ودرېده٠ هغه نه غوښتل چې هغه تورمخې ښځه زمادزړه سپېڅلې خونې ته ننوځي،خوددغې نظريې،چې((انسان لکه ګيا٠٠٠))دلرونکيو پيردومره مکارو،چې حضرت ادم (ع) او بي بي حوايې له جنت څخه کوچېدوته اړکړل٠

هغه پرخپلو مکرونوخپله تورمخې زمادزړه په خونه کې ميلمنه کړه اوزه يې دڅېړنې سوداپسې د فکربازارته واستولم٠مادتصورسترګۍ(عينکې) پرسترګوکړې اوانسان مې دګياه پربڼې وڅېړلو٠

هغه له يو واړه زړي څخه پيداشو،دځمکې تيونه يې ورودل اودبادپه ځانګوکې ځنګېدو؛چې لږ غټکی شو،د وياله شېدې يې څښلې اودلمر ډوډۍ يې خوړله٠صورت يې مخ پرغټېدو اوعمر يې مخ پرکمېدو روان و٠دپسرلي ځواني پرې راغله،وخت پر وخت پرې دبارانونو خوشحالۍ اودطوفانونو غمونه راتلل٠دخزان زړښت يې لاپاڼه نه وه ژېړه کړې، چې يو بزګر ورته لکه دمرګ پرښته راغی او د لور پر اجل يې ورته دروح اوتن اړيکې پرې کړې٠د ځنکدن ترخه يې پرې وڅکل،دخپل څادرپه کفن کې يې ونغاړه اودخپل کاله ادېرې کې يې دبوساړې په تورلحدکې کېښوده٠

هغه په خپل نوي اونا اشنا کورکې دتيارو په غېږه کې پروت و؛نه يې دوتلو لاره وه اونه پرې ددنيا هوالګېده،خوکله چې موسم لکه اسرافيل(ع) شپېلۍ پوکړه اودمني محشر پرې راغی،نوله خپل قبرڅخه راپورته کړای شو،خودنياهغه ډول نه وه چې ده ليدلې وه٠يوشين بوټی هم نه و ټول ده ته ورته له قبرونو راوتلي وه اودخپل راتلونکي ميزان ته هک پک پاتې وه٠ځينې يې لکه له ګناه ډک د نغريو اوتنورونو دوزخونو ته اوځينې يې دڅارويو د خېټو دوزخي کندوته پرراکښلوراکښلو وړل کېدل ،خو ځينې نورلکه نيک عمله مومنان له دغو دوزخونو خوندي پاتې کېدل اودهوا مرغان به لکه درحمت پرښتې راتللې دوی به يې په خپلو منګولو کې دباغونو اوګلبڼونوجنتونوته وړل اوهلته به يې لکه دعمل برابر مقام چې ورکوي،ځينې به يې دونو په لوړوڅانګو کې اوځينې به يې دګل بوټو په منځ کې کېښودل٠دپرخو حورې اودشبنمو غلمان به يې پرته ليدل، دنرګسو وږمې به پرې لکه دجنتيانو ارګمي لګېدل اودتاکونوله سترګو به پرې شراب څڅېدل٠

ماچې انسان دګیاه پربنې هم په دوزخ اوجنت کې وڅېړلو،نودفکر له بازاره ډېرپه ببړه راستون شوم ، چې هغه تورمخې ښځه دخپل زړه له خونې څخه ورتېم،خوهغه لکه مارخوړلې په زړه بيداره وه اوزما تر رټلو يې دمخه پښې سپکې کړې وې۰

شهزاده"شيرين زوی"ورځ مجله:څلورم کال، پنځمه ګڼه ۱۳۸۳ل هجري: ورى اوغويي پرله پسې ۲۵ ګڼه

هېنداره!

له ماهېنداره ورکه وه؛ماخپل ځان نه ليده؛ماچې هغه په کوم دېوال اودکومې دروازې ترڅنګ ليدلې وه، هغه دېوال نړېدلی اوهغه دروازه نه وه ۰

زه لکه دلېونيانو مير، ببر سراوڅېرې ګرېوان ګرځېدم،ماته د ورکې هنداري انديښنودغمونو اغزن لباس اغوستی و۰ژوندمې دلېونې زړه له لاسه دزهرو په پياله کې پرېوتی و۰زماپرخفګان هرڅه خپه خپه ښکارېدل،خو((بده ورځ ورور نه لري)) نه يې غوښتل،چې له ماسره دزهرو پياله غړپ کړي،خوشحالي راته نېږدې نه راتله اوخندامې سيوری پرډېرو ويشتو؛ستورو راته حيران حيران کتل اوسپوږمۍ به لکه هغه پېغله،چې له خپله ياره بېله شوې وي دخپلې رڼااوښکې دورېځوپه لوپټه پاکولې؛مابه،چې هرڅلالرونکی توکی وليد، نو ورمندې به مې کړه،خوهغه به زماهېنداره نه وه۰

مادهغې پرهکله دسحروږمې پوښتلې،خوهغوی به لکه ګونګی ماشومانې ترخوارانه غلې غلې تېرېدې اوهېڅ ځواب به يې نه راکولو۰ماپه ورکې هېندارې پسې ډېرې لارې اوکوڅې ولټولې،له ډېرو دښتومې په خپلو پښوکې اغزي راوړل،خودهرې هڅې پايله به مې هغه پښتو لنډۍ وه،چې :

لادې يوکال ژړلي نــــه دي -- دومره اسانه خولګۍ کله درکومه

مادکال ژړاته ملا ترله،چې هغه له لرې ديو چاپه لاس کې وځليده؛دزړه مرغه مې دسينې په پنجره کې له خوشحالۍ پرترپکو شو،په بېړه ورنږدې شوم،ډېرمې ور وکتل،خوخپل ځان مې په کې ونه ليدو؛سترګې مې وموښلې بيامې وروکتل۰هغه هماغه هېندار وه،خود واده پرنکريزو رنګ اوديو زلمي انځور پرې لګېدلی و۰

{شهزاده”شيرين زوی“ورځ مجله: څلورم کال،شپږمه ګڼه۱۳۸۳ل هـ -غبرګولناوچنګاښ- پرله پسې،۲٦ګڼه}

ونه

ونه په ځانګواوښاخونو ونه وي۰چې ځانګې او ښاخونه يې نه وي،مېوه اوسيورى ونه لري،نو څرګنده خبره ده چې خلک يې ونه نه،بلکې دونې ډډېې بولي۰

دونې بې ښاخه اوبې ثمره ډډهغه انسان ته ورته وي،چې نوريې له مجبورۍ څخه ګټه اخلي،خوهغه دخپلې بې وسۍ پرسبب دهېڅ ډول سرغړونې توان نه لري۰يعنې خلک يې دسوځولو له پاره داسې ماتوي لکه قصاب چې پرتبرډځاروي هډوکي ټوټه ټوټه اوسپک سپک کوي۰څوک يې لکه ګنى سپينوي اودخونې چت پرې پوښي،خوڅوک چې غواړي کړکۍ اودروازې ترېنه جوړې کړي ؛نو هغوى يې په لويه اره،اره کوي،ترکاڼ ته يې وروړي،ترکاڼ هغه پر رندې تراشى اوبيايې په

سکينجه کې داسې نيسي لکه مړي ته چې ځمکه په قبرکې عذاب ورکوي نو بيا ورته کښته اوپورته ګوري ،چې يوه تخته بلې ته داسې ورنږدې شوې وي،چې ددوه تختوترمنځ ديوويښته پراندازې تشه هم نه وي،نوبيا پرې په داسې ډول مېخونه ټکوهي لکه ځينو چې دځينو پر سرونو ټکوهل ۰

معناداچې،دونې له ډډڅخه انسان پرخپله خوښه خپله اړتيا پوره کوي؛ځکه،چې هغه دځان ژغورنې له پاره هېڅ نه لري؛نه ښاخونه لري اونه هم سيورى او مېوه،خوکه همدغه ډډ،ونه وي يعنې شاخونه، سيورى اومېوه ولري؛نوبيا،خو((زه له تاځاراوته له ما))که څوک ترې مېوه اخلي؛نووخت پروخت به يې پراوبو پالي اودنورولە ډبروبه يې هم ژغوري۰که څوک يې يخ سيوري ته له سوځونکيوغرموپناه ور وړي؛نودکړولو پرځاى به يې د ښېرازۍ هڅه کوي۰

انسان هم بايدهغې ونې ته ورته شي،چې ځانګې

اوښاخونه يې لکه ياران اودوستان وساتي اونوريې له يوازيتوب څخه ناوړه ګټه وانه خلي۰

انسان بايددعلم مېوه ولري،چې دنوروګټه ده ته اودده ګټه نوروته ورسېږي۰

انسان بايددهنرپرسيوري نورله سوځوونکيو غرمو وژغوري اوځان دنورولە ضرره خوندي کړي۰

انسان دې له ډډکېدنې ډډه وکړي۰که نه،نود بدمرغيو پر ارې به اره اوپرتبربه سپک سپک پروت وي۰

{شهزاده” شيرين زوى “ننګ جريده - دويم کال- دويمه ګڼه - مرغومي-۱۳۸۳- ل هـ}

توره او سپینه

دعمرله پلوه دواړه همځولې ښکاري،خودصورت له پلوه کله سپینه اوږده اوتوره لنډه ګڼل کېږي اوکله تورې ته لویه او سپینې ته وړه ویل کېږي٠دسپینې پرتندي داسې ځلالرونکی خال دی،چې لکه څراغ ترې هرخوارڼاخورېږي٠توره اوسپینه سهاراو ماښام دلږ وخت له پاره سره یوځای کېږي٠ماښام توره پرسپینې تورڅادرغوړوي اودخلکوله نظره یې پټه وي،خوسهار بیادسپینې خال وځلېږي اودخلکو مخ ته نېغه ودرېږي٠دتورې اوسپینې دغه لوبه هرڅوکویني،خوهر څوک یې پرمعنی نه پوهېږي٠ځینې، خو د تورې او سپینې توپیر ځکه نشي کولای،چې د سترګوله نظره بې برخې دي،توره هم ورته توره ده او سپینه هم ،خوځینې دسترګوپه شتون کې هم د تورې او سپینې ترمنځ تفاوت نه شي کولای٠

درېیم ډول هغه وګړي دي،چې پردغې لوبې ډېرښه پوهېږي٠دغه وګړي دنوروپه پرتله لږکي دي ، خودغه لږه کي هم ټول یومخ یورازنه دي،ځینې داسې دي چې دتورې او سپینې پرکړو وړو پو هېږي ،خو نورددوی دکړنې پرمعنی نه شي پوهولی او ځینې داسې دي،چې خپله هم پوهېږي اونوروته هم دتورې اوسپینې روان کردارته دځیرنې بلنه ورکوي .

دوی دتورې اوسپینې دغه لوبه بې معنی نه ګڼي، ددوی په تلواوراتلوخپله هم ادېښمن دي اونوروته هم وایې چې بې پروایي به نه کوئ؛ځکه،چې دغه توره اوسپینه دلوی پاچا پرحکم هرانسان ته دخپلې برخې ټول توکي وخت پر وخت دیوه توکي په بدل کې راوړي٠که انسان دغه توکي غواړي اوکه یې نه غواړي،خودوی یې ورته راوړي؛نوانسان بایددهغه وخت له پاره فکر وکړي،چې دغه توره اوسپینه،چې شپه اوورځ نومېږي ورته دخپلې برخې وروستی توکی یعنې مرګ راوړي اوژوند ترې اخلي٠

سپین او برگ

له هغې ورځې راپه دې خواچې مادې غم لړلې نړۍ ته سترګې غړولي؛ښی اوکیڼ لاس مې پېژندلی؛د ښواوبدوپه توپیرپوهېدلی یم؛دګناه اوثواب احساس راسره پیداشوی٠دسپین اوبرګ جګړه ګورم٠

دواړه جګړه ماران دزړه پرسترګوویننم ،چې یو لکه هېنداره تک سپین دی،دستوري په څېر پړقېږي او دڅراغ په شان رڼاکوي،خوبل لکه پړانګ برګ برګ دی،دمېرک په څېربده بڼه لري او پربېلا بېلو بڼوله سپین سره جنګېږي٠

سپین لکه رښتینی افغان نه تسلیمېدونکی دریغ لري٠دخپل مخالف پر وړاندې خپل سر نه ټیټوي٠هغه غواړي،چې خپله سپېڅلتیا وساتي او خپله سپینه لمن له برګ نه پراغېزمندۍ برګه نه کړي،خودبرګ سترګې دهغه پړکېدا اوځلېدا ته نه غړېږي،دهغه روڼتیا نه شي زغملی؛هغه هڅه کوي چې سپین ترخپل اغېزلاندې راولي،دځان په ډول يې رنګ کړي، اویایې له هغه ملک څخه وباسي چې دوی دواړه په کې اوسېږي٠

برګ پرسپین داسې یرغلونه کوي لکه پر افغان ولس چې هخامنشیانو، هندوانو، سکندرمقدوني، ظهیرالدین بابر، چنګېز، انګرېز،او روس ترسره کړي دي٠هغه دسپین دسر ټیټی له پاره له هرراز زوراو هر ډول توکیوڅخه کاراخلي،خوسپین لکه واورین غر ورته تک سپین په مخکې ولاړدی اوپه کلکه دخپل ځان ساتنه کوي٠

دغه جګړه له هغې ورځې راپه دې خوا روانه ده چې مادي غم لړلې نړۍ کې سترګې غړولي،ښی او کیڼ لاس مې پېژندلی،دښواوبدو په توپیر پوهېدلی یم،دګناه اوثواب احساس را سره پیداشوی٠

زه یـــې دزړه پرسترګـــو وینـــم،پرون هـــــم دغه جګړه روانه وه، نن هم دغه جګړه روانه ده اوسبابه هم دغه جګړه روانه وي دانه پاییدونکې (نه ختمېدونکې) جګړه ده٠ زه باور لرم،چې دغه جګړه به ترهغې ورځې روانه وي؛ترڅو،چې زه له دې غملړلې نړۍ څخه سترګې پټې کړم٠هو!کله، چې زه له دې غملړلې نړۍ څخه سترګې پټې کړم،نودغه جګړه به هم پای ته ورسېږي ځکه چې دازماپه زړه کې زمادایمان اونفسجګړه ده٠

{دوشنبه ، دزمري ١٩- ١٣٨٣ لمریزهـ- کچه ګړۍ – پېښور}

مرام

خدای خبر چې بلبل به له څه وخت راهسې ترې و؛ خوارکي هڅه کوله چې دګلاب په زرین کنډولي کې دسپینو پرخو پر سپینو شېدوخپله وچه ژبه لمده کړي اودخپلې وچې مرۍ وچه شپېلۍ دخوږوخوږو نغموله پاره غوړه اوتازه کاندي٠پرهمدې هیله دچنارله لوړې څانګې راښکته شواودګلبوټې پرسر یې دوره ووهله،خو دګلاب زرین کنډولي ته داغزیو څارونکي ولاړو٠

نه پوهېده چې څه وکړي،دواړو خوانه ورته خپل مرګ سترګکونه وهل٠له یولوري پرې تندې مرګوني بریدونه کول اوله بل پلوه ورته داغزیو تورو اونېزو دمرګ زېرى ورکاوه٠له ډېرې تندې دبلبل خوارکي خوله خلاصه کېدله،خو د اغزیو له بېرنۍ مرینې ورته دتندې وژنه لږ لرې ښکارېده٠ بېرته دچناردنګې څانګې ته وروالوته؛په سوو سوو ناروېې پېل وکړ،مرۍ یې نوره هم وچه شوه،تنده یې زیاته شوه،بیایې دګلاب پرزرین کنډولي غوټه ووهله،خوبیایې هم ولیدل چې د ګلاب زرین کنډولي ته داغزیو بې شمېره ساتونکي ناست دي٠ څودورې یې ووهلې،له سترېایې خوله خلاصه پاتې شوه،خوژبه یې لمده نه شوه٠

بیاخپل دمه ځای ته ورغی دچنار په څانګه کښېناسته،وزرونه یې ځوړند شول ،ژبه یې راووته خو دپرخو سپینوشېدوته یې نیم زړه نه و٠زړه نازړه یې بیا دګلاب دزرین کنډولي پرلور وزرونه وټپول خوداځل هم ورته ګلبڼ کربلا اوګلبوټې د اغزیو غشي په لاس ((یزید)) وبرېښېده٠غوښتل یې بېرته دچنارهسکې څانګې ته ورشي،خودزړه زورېې تمام شوی و؛ونه توانېده،چې لوړښاخ ته ځان ورسوي؛نو په هغه ټیټه څانګه کښېناسته،چې دګلبوټې سرته غځېدلې وه٠ورو،ورودڅانګې سرته ورغی،دګلاب زرین کنډولي ته یې سرځوړندنېولی و،چې پرتګې اوسترې بلبل له تندې اوسترېاسره خوب هم برید وکړ٠سترګې یې پټې شوې،پښې یې سستې شوې او دچنارله څانګې لاندې پرګلبوټې راپرېووت٠ټټر یې داغزیوپه تېرو غشوټپې شو،خوخپل مرام ته ورسېده٠

دزمري ۲۹مه ۱۳۸۳

پتنګ او مېږی

د پتنګ پرشمعې سوی وجودزمونږ پرهغه بام چې مونږ به پرې دشپې ناسته اوملاسته کوله دخلکوله نظره داسې ګوښه پروت و لکه په دین او وطن مین غازي چې داسلام اوخاورې له دښمنانو سره په جګړه کې شهید کړای شوی وي اوصورت یې په داسې ځای کې پاتې وي ، چې نه ترې خپل غازیان ملګري خبروي اونه ترې نور مسلمانان،چې په درناوي یې خاوروته وسپاري۰

مادسباناري پروخت هغه ولید،چې یوتک سور مېږی ترې لکه سور لېوه راتاوو۰هڅه یې کوله،چې خپلې خونې ته یې یوسي اوهلته یې ښه په کراره، کراره وشپېلوي۰په همدې هیله به یې کله په خپل ځان پسې داسې راکاږه لکه روغ موټر چې په وران موټر کې پړی اچولی وي اوپرځان پسې یې راکاږي اوکله به یې شاته خپل تندی لکه دټیکټر ښاخې وراړم کړ۰

دمېږي کور له بامه دیوي لوېښتې پراندازې لوړپه ((سینه پناه)) دېوال کې وه۰په ډېروستونزویې دپتنګ مړی تردېواله ورساوه،خوکله به یې چې پر دېواله ددوه ګوتوپراندازې پورته کړ؛نودپتنګ له مړصورت سره به خپله هم لاندې راپرېووت۰بیابه یې هڅه وکړه،خوهره هڅه به یې ترلومړې ځل نیمګړې وه۰

څوځله پورته شو،خوکله به هغه لاندې اودپتنګ مړی به پرې دپاسه راپرېووت اوکله به دپتنګ خوارکي مړی لاندې اودی به پرې دپاسه شو۰

ډېرکوښښ یې وکړ،خوونه توانېد،چې دغه کباب شوی پتنګ خپل کورته ورسوي۰یوه شېبه ورنه تاو راتاوشو،خوښایي پوهېدلی به وي،چې ((په یوګل نه پسرلی کېږي)) ځکه،خو دنورو مېږیانولارې ته ورغی،له هغوی سره خوله پرخوله شو اوله ځان سره یې مله کړل۰دهغوی پرملتیا ، ملګرتیا اومرسته یې وکړای شول چې په اسانۍ سره دپتنګ جنازه پورته کړي۰

پخه خبره

بهلول له ښاره په پنځلس افغانۍ دانګوروبوټي راوړ،په باغچه کې يې کښېنولو،دوني وچه خاده (څانګه) يې ورته په ځمکه کې ښخه کړه اوتاک يې پرې وروخېژا وه۰

تاک دښې پالنې اوڅارنې پرسبب ډېر ژر وده وکړه اوبنجخه (څانګه)يې په خپلو شنو پاڼوکې داسې وپوښله لکه کليواله پېغله چې په شنه لوپټه کې نغښتلې ولاړه وي۰

بهلول بله غټه خمبه (څانګه)هم ورته ودروله اود تاک څانګې يې پربنجخې پورې پر زړو ټوټوداسې غوټه کړې لکه ډاکټرچې دچاله ژوبلو ګوتوسپين سان تاوکړي۰

تاک لکه نازولی ماشوم هره ورځ موټی موټی لوېده۰لږه موده کې پرغټې خادې هم لکه کېږدۍ ورکوډۍ شو۰

بهلول داځل ورته لويه څېره ووهله اوتاک يې پرې وروخېژاوه۰

تاک دوخت پرتېرېدو پرتوله څېره لکه شين بخمل وغوړېده۰څه موده پرې دښامار په څېر پروت و،چې دبادطوفاني څپې څېره دتېغر په شان پر ځمکې هواره کړه۰

بهلول دڅېرې پرليدلو يوه شېبه سرځوړند نېولی و،خوله لږځنډوروسته يې لستوڼي راونغاړل اود تاک په پورته کولو يې پيل وکړ۰غوښتل يې تاک بېخي له څېرې رابېل کړي اوداځل ورته ښه کلکه څېره جوړه کړي،خوتاک د((ژورې *)) په شان په څېرې خوله ښخه کړې وه۰دڅېرې اوتاک بېلول سم لکه دنوک اووری بېلول و۰

بهلول پرپوره پام لکه له څاروي،چې څرمن وباسي دتاک څانګې دڅېرې له خادو څخه بېلې کړې او ژوره يوډول وينه څښوونکی نرۍ ژوندی،چې په اوبو کې ژوند کوي اوږه يې ترې لاندې کړه، چې له څېرې يې لږبله خوا واړوي، خودوه درې قدمه يې اخستي نه وه،چې پښه يې په ښاخ کې ونښته اوله تاک سره پرڅېره ور پريوتو؛وچ خندېږې په لاس کې ورننوت؛ژرراپورته شو،تاک ته يې کلکه لغته ورکړه اوپه غصه يې ورته وويل:-((بې ننګه بوټيه! ټول عمردې دنورو پر اوږې تېرکړ،خو يوه شېبه پرخپلو پښودرېدلی نه شې،چا رښتيا ويلي)) :-

))چـــې تکيـــه د چا پر بل وي

پـــه پوکي يې پرځېدل وي((

{شهزاده "شيرين زوی" ننګ جريده: دويم کال،لومړۍ ګڼه، پرلپسې پنځمه ګڼه،۱۳۸۳ ل،لړم}

سپېڅلې جگړه

زه پوهېدم چې ددغې جگړې پایله دهغې په گټه ده،ځکه چې زه تش لاسی وم اوهغه په ښووسلو سمبال وه؛دوریځولینده اودبڼوغشي یې درلودل؛د نظر بمونواودخندا تندرونوېې دزړونو ماڼۍ لړځولې،د شونډوسکروټوېې وریتول کول اودمخ ((شعاع))،خوېي داوسپنوزړونه هم اوبه کولی شو۰

مانه غوښتل،چې له هغې سره دسترگوجنگ وکړم،خولېوني زړه مې دامیدونولښکردهغې پرلور کومنده کړ۰

غوښتل یې دهغې دزړه سیمه ونیسي اوزماد مینې له پاره په کې جونگړه جوړه کړي،خوله بده مرغه چې لښکرله سختې ماتې سره مخ شواودزړه په پاچاهۍ مې غمونواودردونوبریدوکړ۰نړدې و، چې دزړه پاچاهي مې ورانه کړي،خودوژل شویو سربازانو زامن چې ارمانونه نومېدل،راپورته شول داسوېلیو اوآهونو پر وسلې یې پاچاهي له ورانېدو څخه وژغورله،خوجگړه لا لکه دافغانانو خپل منځي جگړه له بې ساري تاوانه ډکه روا نه وه۰بې شماره امیدونه مې لکه دگلاب گلونه ورژېدل۰دزړه ماڼۍ مې لکه زلزلې وهلی دیوال ودرځېده اودگرېوان تڼۍ مې د لېونتوب داړه مارانو چورکړې۰

دجگړې ټول تاوانونه زماپر برخه وه؛دهغې یوه ذره زیان هم ونه شو؛مازې څوجنگي اسیران ترې پاتې دي،چې دبشري حقوقو تربریده یې هم ښه ساتم؛دزړه غوښې اووینې دډوډۍ اواوبو پرځای ورکوم،خوجگړه هغه وخت پای ته ورسېدله،چې هغې دخپلې کوژدې پردسمال دجنگ بندی غږ پورته کړ۰په غږکې یې دبندیانوغوښتنه هم نغښتې وه۰اوس زه نه پوهېږم،چې بندیان یې وروسپارم او که نه ؟

له هغې سره زما یو بندي هم نه شته، چې پر دغو بندیانو یې تبادله کړم؛ ماته دهغې زړه ښه معلوم دی، خو که د هغې اسیران هم ورونه سپارم، نو د زړه خونه مې داسې درځېدلې،چې په پوکي یې هم د نړېدلوامکان شته؛هسې نه چې دغه خونه ولوېږي اوخدای مه کړه دهغې اسیران یادونه په کې ژوبل شي۰

ته هم لمر يې!

په دې خبره کې هېڅ شک نه شته، د لمر مقام ډېر لوړ دی، وړانګې يې پر ټوله نړۍ خورې دي، هر ژوندی يې رڼا ته اړدی، د ځمکې له مخ نه رنځونه ختموي اونباتاتوته رنګ اوخوندوربخښي٠که لمر نه وای مونږبه خپل ځانونه هم نه وای پېژندلي؛نړۍ به قبرته ورته توره تياره وای٠همدغه لمردی چې د وړانګوپرغشوتوره شپه ولي اودتورې تيارې جنازې ته اوږه ورکوي٠دلمر زرينې وړانګې ترسرو زروهم ډېرې ارزښتناکې دي٠

په دې کې هېڅ شک نه شته،دلمرمقام ډېرلوړ دی اومونږ ټول يې په وړتياااوړتياپوهېږو،خو ستاينه يې نه کوو٠

زه نه وايم چې ته به لمرنه يې٠ته به هم لمرېې، ټول ارزښتونه اوصفتونه به دې دلمروي؛دشهرت وړانګې به دې پرټوله نړۍ خورې وي،دعلم رڼا ته به دې هرڅوک اړوي اودناروغيوپردرملنه به هم پوهېږې،نباتاتوته به پرخپل هنر رنګ اوخوندهم ورکولی شې،دمخ رڼابه دې تيارې رڼوي،ستا ارزښت به ترسرو زرو ډېر وي هو! ته به انسانانو ته انسانيت هم ورښودلی شې٠

زه نه وايم چې ته به لمر نه يې٠ستا ټول ارزښتونه اوصفتونه به دلمر وي،خوته هم لکه لمرله چانه خپله ستاينه مه غواړه٠په خپل غوره مقام دهغه ځښتن شکراداکړه چاچې تاته دغه برخه دربخښلې٠ هسې نه،چې هغه تادناشکرۍ له مخې دتورې شپې په غېږه کې ورک کړي اوهغه څوک چې تاته هېڅ نه ښکاري هغوی به لکه ستوري وځلوي٠

غونډل که غنه

لړي لړي دتوروغرونو پرتورواوښانو دژمي سپينې واورې باروې،خودژمي موسم دوه مياشتې مخکې کډه وړې وه٠دپسرلي پسته،پسته وږمه داسې لګېده لکه له زيارکښ نه چې خپله مينه پر خپلو وربښمينو زلفوپه مينه،مينه دمزدورۍ ګردونه څنډي٠سپوږمۍ هم لکه ښاري پېغله خپل ټول مخ دورېځوله حجابه راکښلی و٠

مونږخوخواږه ملګري دخپل کورترڅنګ دخوړپر سپينواوپستوشګو دپسرلي هوا اودسپوږمۍ رڼاته ناست وو٠تېرماسخوتن و،ښکلی ادبي بنډارمو جوړکړی و؛داسې بنډارلکه عاشق اومعشوقې چې دسپوږمۍ رڼاهم پرې اينې وي اوددېوال سيوري ته يې دخپلو زړونوکتابونه يوبل ته پانه ،پانه غوړولي وي٠ مونږهم دخپلو زړونوکتابونه يوبل ته پرانستي وه٠دژوندښې اوبدې خاطرې موسره لوستلې٠کله به دغمونواودردونوجهان ته ورننوتو اوکله به مود خوشحالۍ اونېکمرغۍ په نړۍ کې سترګې وغړولې چابه دتېروخت پرتېرېدودخوښۍ احساس کاوه او چابه هماغه ناداني اوسادګي پاچايي ګڼله٠شپه چې څومره پخېده هومره مودزړه خواله خوږېدله٠دملګروله زړونونه لکه ستوري سپينې اوښکلې خبرې راوتلې٠مونږه هريوه به دبل له سپينواوخوږوخبروداسې خونداخيسته لکه د قاف ښاپېرۍ چې دسپينو زرو په جام کې خواږه شات راکوي٠يوه به چې وويل:-((ځئ چې ځونيمه شپه شوه)) بل به پرې غږکړ:-((کښېنه ياره داسې شپه کله کله راځي))٠د يوه هم زړه نه کېده چې خواږه ياران، خوږې خبرې،دپسرلي مسته هوااود سپوږمۍ زړه راښکونکې رڼاپرېږدي اولکه مارد خپلې خونې په سوړه ورننوځي،خو زمونږ دغه خواږه بنډارته دپای ټکی څکه کېښودل شو،چې ناڅاپه زمونږ يو ملګري خپله څپلۍ دځمکې پرلور وروتوغوله٠غرب شو،داسې غرب،چې زمونږ د خيال مانۍ يې لکه((پنتګون)) څښتن تعالی ته په سجده کړه٠ زمونږ ټولو سترګې دهغه پرلور ورواوښتې٠ هغه بېرته خپله څپلۍ پورته کړه،پرڅپلۍ ويشتل شوي ځای ته يې وکتل،اوږې يې پورته پورته واچولې اوله ځانه سره وبنګېده:-((مورمې پرې بوره کړه))زمونږبل ملګری له خپله ځايه ورپورته شو، سترګې يې دځمکې پرلور واچولې اوويې پوښتل:-((څه شی و؟))٠هغه ځواب ورکړ:-((غونډل و،مړمې کړ،داوګوره، دغه دی))٠مونږټول پروژل شوي توکي ورټول شوو٠احمدشاه هغه له ځمکې څخه پورته کړ،په ګوتوکې يې واړاوه راواړاوه اوپه غصه يې عبدالسلام ته وويل:- ((کښېنه خوارمه شې،زمونږه خوږ بنډاردې راوران کړ،لږفکر ښه دی،دظالم غونډل پر ځای دې مظلومې غنې ته سزاورکړه٠ دزمري ٢-١٣٨٣

ستر راز

ورځ په تلوکې وه اوداسمان پرخړې لمن يې د ماښام په توري سياهۍ داسې کرښې کښلې وې، چې چادورځې پای اوچادشپې پېل ګڼلې۰

کرښې دلوستلوله پلوه دومره ساده اوروانې وې، چې لوستي،خولاڅه چې نالوستي پرې هم پوهېدلای شول،خوخلک دماديانوپه لټه کې داسې بوخت شوي و،چې دکرښوپرلوستلوېې سرونه نه خوږول، يوازې سرليک به يې دورځې دپای اودشپې د پېل په نوم نوماوه ۰

ليکوال دخپل هغه مسوليت پراساس،چې دولس سترګې اودحالا تو ژباړن ګڼل کېدو دتصورسترګې (عينکې)پرسترګوکړې اوکرښوته ځيرشو۰دکرښو سرليک چې خلکو دورځې پای اودشپې پېل ګاڼه، هغه انسانانوته دورځې پيغام وه۰ورځې ترهمدې

سرليک لاندې کښلی وه-:

))زه درنه ځم او تاسې پرلوی الله (ج) سپارم،خوپه تلو تلو کې غواړم ،چې تاسو دڅښتن تعالی د قدرت پريوسترراز پوه کړم؛هغه دا،چې تاسې کوم وختونه دورځې اوشپې په نومونو نومولي په حقيقت کې هغه دڅښتن تعالی دځواک داسې زنځيردی،چې يوه کړۍ يې دپولادواوبله يې د الماسوده۰څښتن تعالی ددغه زنځيريوسرپريواو بل سر پربل توکي پورې ترلی دی۰يوتوکی لکه روغ موټرپرمخ روان دی اوبل توکی لکه وران موټر پر همدې زنځير راکاږي۰ددغه زنځيرپولادي کړۍ چې تاسوته مخامخ شي،نوتاسوېې شپه بولئ او چې هغه ستاسوله نظره تېره شي اوسپينه الماسي کړۍ تاسوته مخامخ شي،نو هغه ورځ ګڼئ،خودا داسې نه ده۰دڅښتن تعالی دغه اوږد زنځيرچې پر هرې کړۍ يې دولس ساعته مزل کېدای شي؛تاسې يې ديوې ورځې اويوې شپې پرنومونو پېژنئ،خودا په حقيقت کې هغه زنځيردی چې يوتوکی يې له آدمه ع ترقيامته پر مخ روان دی،اوبل به ترهغې پورې راکاږي؛ترڅو،چې يې ستاسومخ ته راوړي۰د دواړو توکو نومونه له ځلوروتوروځنې جوړېږي۰ توپير يې په خپلوکې دادی،چې ديودپای توری دتللوپرمعنی ولاړدی اودبل لومړی توری دراتللوپر معنی ولاړاودپای توري يې له راتللو وروسته دتل پاتې کېدلوپه غرض پروت دی۰دواړه توکي څښتن تعالی دخپل ځواک پرهمدغه زنځيرتړلي،چې يوه کړۍ يې پولادي (شپه)ده اوبله يې الماسي(ورځ) ده۰

پوهېږئ!د همدغې ورځې اوشپې دزنځيرپريوسر پورې دنيا تړلې،چې تلونکې اوفناکېدونکې ده او پربل سر پورې يې اخرت،چې راتلونکی اوتلپاتې کېدونکی دی((۰

پښتانه ورونه

ډېرځل مې دجمعې رخصتي هم له کورنه بهر تېرېده؛يابه دکوم رنځورپوښتنې ته تلم اويابه دکوم ياراودوست ليدلوته٠

يوه جمعه چې نه کوم کارراپرغاړې و اونه مې چېرته دتللوتکل درلوده؛له ځان سره مې پرېکړه وکړه،چې نن ورځ به په داسې خوب تېروم،چې د ټولې اونۍ دبې خوبۍ تشه پرې ډکه شي٠

له سباناري وروسته پرخپلې بسترې ځملاستم؛ سترګې مې لاسره نه وې ورغلې،چې په انګړکې شورشو،وارخطاورپورته شوم٠انګړته ور ووتم،ګورم چې دواړه زامن مې په خپلوکې لاس او ګرېوان دي٠ زماپرليدودواړه داسې غلي ودرېدل لکه هېڅ يې چې نه وي کړي،خوپرختپاوخاوروککړوجامو يې دعمل څرګندونه کوله٠

مادواړو پسې له ونې شنه لښته راغوڅه کړه،خو سپين سرې مورمې مخ ته ودرېده،لښته يې رانه واخسته اوخپل لمسيان يې له وهلو وژغورل،خوپر دواړويې غوږونه ونيول،توبه يې پرې وکښله٠ماهم ورته يوکتاب خبرې وکړې اونورببرته پرخپلې بسترې ځملاستم٠

خواږه خوب وړی وم،چې بيامې دمورغږترغوږه شو:-((هلئ الکول راوړئ))٠دغږله اورېدوسره سم مې دخوب مرغه والوت ؛په بيړه ورپورته شوم،انګړ ته ورووتم،ګورم چې يوولس کلن زوی مې په انګړ کې لکه دکمونستانو رپی(بيرغ) په وينوتک سور ولاړدی او مورمې ورته پرټپي شوي ځای په الکولو لوندمالوچ موښي٠

ما غوښتل چې ډاکټر ته يې ورولم، خو ومې ليد، چې زخم د ګنډلونه و٠ ډاکټرته له وروستوتېرشوم او د پېښې پرهکله مې پلټنه پېل کړه٠

پېښه بياهم ددواړو وروڼو ترمنځ پېښه شوې وه٠

دبرېښنامزی مې راواخيست اوپرنهه کلن زوی مې دوهلو پېل وکړ٠

مورمې پرخپلولمسيانوډېره مهربانه وه٠هغې هڅه کوله چې خپل لمسي له وهلو وژغوري،ځوځله يې وويل:- ((زويه بس يې دی،مړدې کړو،پر وهلو نه سمېږي))،خوزه داسې وم لکه خوب مې چې سرته ختلی وي؛وارپه وار مې غوصه زياتېده٠

مورمې دخپل لمسي کړيکو ودردوله اوپه قهرجنه لهجه يې په انګړکې ولاړې ونې ته لاس ونېوه اوويې ويل:-((که ددې ونې ټولې لښتې پرې ماتې کړې،خو چې الله (ج)يې سم نه کړي پروهلو به يې پر لارنه کړې))٠

هغې غوښتل چې ماشوم زما له منګولو خلاص کړي او ما غوښتل چې دومره يې ووهم، چې تـــرڅـــو ژوندی وي بياله خپل وروررسره جنګ ونه کړي٠

دعقل مرغه مې داسې دسرله پنجرې الوتی و،چې دموردې وينا ته ،چې:-((زويه پروهلو نه سمېږي)) مادزه يې سموم ځواب ورکولو٠دې کې دکورنۍ نوروغړوماشوم زماله منګول نه لکه باز والوځاوه٠

ماشوم منډه کړه دانګړدروازې ته ورغی اوله هماغه ځايه يې پرخپل ورور ورغږکړ:-((ای شوروي والله (ج)که رانه خلاص شې،زه پښتون يم،پښتون ملامت ته وې اووهل ماوخوړل))٠

ما چې دخپل زوی دغه ويناواورېده، نود خوشحال خان "ختټک"دې انځورته فکر وېوړم، چې :- ((که هر څو يې سمومه نه سمېږي پښتانه دي دکږوکاږودېـــوال))

{شهزاده"شيرين زوی"ورځ مجله: پنځم کال ،دربيمه ګڼه ۱۳۸۳ ل هـ - لېندۍ اومرغومی،پرله پسې ۲۹ ګڼه}

Download from; aghalibrary.com

شک

نه مې غوښتل چې ددرواغجن تور پرې ولګوم ځکه،چې له یوې خوا ګومان دایمان زیان دی اوله بل پلوه دهغه پرمخ سپینو ډکو(سپینې ږیرې)اوبېوسۍ دا اجازه نه راکوله،چې خبروته یې دشک پر سترګه وګورم،خودسپین ږیري غټې،غټې خبرې مې هم د زړه په نرۍ کې نه ځایېدې کله به مې له ځان سره وویل راځه پرې غږکړه،چې پرېږده باباډګورپرغاړه ولاړیې او دومره درواغ وایې اوکله به مې په زړه کې راغلل پرېږده یې چې نورڅه بوس بادوي ۰

زه پرهمدغه ذهني شخړه اخته ورته سرته ولاړوم او بوډا دېوال ته ډډه وهلې وه،نیمچه ځوانان ترې تاوشوي و،هغه دلمرله پیتاوي اوځوانانو دهغه له تودې مرکې اوغټو غټو خبرو څخه خونداخسته ۰

سپین ږیری یوه شېبه غلی شو،سرېې دځمکې لور ته ځوړندنېولی و،چې یوهلک پرې غږکړ:-((ښه بابا بیاڅه وشول !؟)) هغه لږسرنېغ کړهلک ته یې وروکتل اوویې ویل:-((بچیه !پرهغې شپې مې کم نه کم شل پنځه ویشت بلاګانې ووژلې،ډېرخوشحاله دخپل کاله پرلور روان وم،چې د زمریانو یوه ډله رانه راتاوه شوه))۰

بوډا دهمدې خبرې له کولوسره بیاغلی شواود ځمکې پر مخ یې دکرښوکښل پیل کړل،خوهلکانو بیاهم چوپتیاته پرې نه ښودو۰یوه پرې غږکړ:-((بابااله زمریانودې ځنګه ځان خلاص کړ؟))۰

سپین ږیري،ږیره موټې کړه اوخوله یې پرانسته:-((بچیه! عجیبه وخت و توري ته مې لاس کړ اوپر زمریانومې برید وکړ،پرهرګوزاربه مې دیوه سرله تنې بېلولوکله چې ډېر ستړی شوم اوومې لیدل،چې ډلې ډلې زمریان له هرلوري نه راروان دي،نوپه هواشوم لاسونه مې لکه وزرونه خوځول اوپر سر یې ګرځېدم))۰

دسپین ږیري خبره لاپوره شوې نه وه،چې زمادزړه پوکانۍ راوپرسېده اوپرې ورغږمې کړو:-((بابا په خوب کې!؟))۰

هغه په داسې حال کې چې سترګې یې دارمان پر اوښکو نمجنې وې پورته په ځنګ راوکتل اوویې ویل:- ((هو بچیه، خو دځوانۍ په خوب کې))۰

{شهزاده"شیرین زوی "لمن مجله: لومړی کال - لومړۍ ګڼه - زمری - تله -۱۳۸۴ لمریز هجري}

Download from; aghalibrary.com